

Jørdin.

Neytahald.

Gamlir menn vóru vanir at siga, at har kúgv var í húsinum, har doyðist ikki. So nógv hildu teir um kúnna. Og vit kunnu øll einast um, at kúgvn er óumverulig. Mjólkr er óerstattlig fœði fyri børn og næstan óerstattlig fyri vaksin við. Tað er vanligt bæði her og aðrastaðni, at fólk ikki dugir at meta, hvussu góð mjólk er sum mannafoði. Mong eru tey, sum fara til handils við mjólkini undan teirra einastu kúgv og keypa børnunum nógv ringari og eisini dýrari fœði í staðin. Viða hvar í Føroyum er trol uppá mjólk, fólk fær hana ikki, hvussu fegin tey vilja, stóran part av árinum. Tað liggur tí eisini fremst í huganum hjá teim flestu, sum hava bo, at at halda neyl, og tað er hetta, vit aftur og aftur hoyra smámennt siga, sum fara at sóknast sær eftir einum traðarstykki: »Eg vildi so fegin átt eina kúgv.

Kúgvn í føroyskum jarðarbrúki er at rokna fyri eitt amboð, sum skal umseta gras og aðra óáttiliga føroyska groði til mannafoði. Tað ræður tí sjálvandi um at fáa so nógv fyri sína groði og sít arbeiði sum gjørligt. Her í Føroyum standa kýr sum geva 800 kg. av mjólk um árið og aðrar, sum geva 4000 kg. Útleggið og arbeiðið av at halda báðar er stórt sæð eins. Herav fata vit, at tað kann vera ógvuliga misjávnt við, hvussu kúgvn røkir sít starv, hvat hon dugur sum umsetingaramboð. Í hesum og í seinri bløðum skal í stuttum kannast eitt sindur eftir, hvat tað kann vera, ið ger kúnna so ymiska, og um tað kunnu vera líkindi til at bota tað.

Vit skulu taka aftur í hesa myndina um amboðið. Vit vita, at eitt amboð, sum arbeiðir illa, kann antin vera ringt í seg sjálvt ella eisini galið ella ikki nógv væl brúkt. Sama er við kúnna; orsøkin til, at ein kúgv er ring, er antin tann, at hon fær galna viðgerð, ella tann, at tað er eingin mjólklingarart í henni. Vit skulu fyrst hyggja at viðgerðini og síðani at at mjólklingarartini.

H. J. J.

Eru tygum tyrstur undir promenadu, komið inn til mín og drekki lemanadu. 25 oyru flöskan — nakra oyra sparan — fyri innhaldsgóðsku garanterar »Smæran». Her er varan bilig — spar í ringum tíðum. Verur verða fluttar út um allan byn.

Ringið 344. JOHANNES ANDREASEN'S MATVØRHANDIL

Tíðindabráv.

Vestmanna.

Úr Vestmanna frættast ikki stór tíðindi, men tað kundi væl verið, at »Socialurin» hevur interesseru í at frætla eitt sindur hiðani eins og aðrastaðni frá.

Nú eru fiskimenninir komnir heim í øllum góðum, og um

ALT MÁLARAARBEIÐI VAKURT OG SERA HALDGOTT

TILBOÐ GJAVST

ANDR. MOURITZEN

fiskurin verður seldur fyri ein rímuligan prís, so verður fortjenastan tolulig fyri fiskimannin; men hóast summarið hevur givið eitt sindur av vinningi, so er tað ikki nóg mikið. Okkum tørvar vetrararbeiði eisini.

Men her liggja eisini fleiri stórarbeiði og biða eftir at verða byrjað: Vegurin Kívík—Vestmanna; nýggj skúlahús treingja vit eisini til og nýggjan kirkjugarð ikki at gloyma, elektricitetsverkið liggur eisini og biður eftir at verða gjørt til virkulegheit, og er hetta eitt stórt og umfangandi arbeiði, sum hevur stórri týðning fyri Streymoy, eisini Suðurstreymoy, enn tey flestu trúgva — men hvussu leingi skulu vit biða eftir tí? Tá alt hetta kemur at hópa seg upp í ein dunga, er tað ikki lætt at fáa gongd á.

Hvat skúlanum viðvíkur, so kann ein, sjálvt um hann ikki er lærari, ætla, hvat týðning tað hevur at hava ljósar og góðar skúlastovur. Men tað hevur eisini stóran týðning at fáa skúlan gjørdan til kommunalan millum- og realskúla, so at fiskimanna- og arbeiðarabørnini fáa umstøður at vinna sær hollan kunnleika.

Hin nýggja kalin er nú um at vera liðug, og tað er alment fólkatoss her, at hon skal verða vígd, tá »Tjaldur» kemur higar seinast í hesum mánaði. Fólk vænta, at kommunan tá fer at gera eitt gildi, og tað verður rokna fyri eina sjálfvylgju, at nakað av uttanbýggjafólki kemur til Vestmanna tann dagin.

Heystarbeiðið er fyri so vítt liðugt nú. Árið hevur verið frálíka gott fruktár. Seyðurin er eisini av tí besta.

Her verður nú arbeitt uppá eitt privát elektricitetsverk, og um stutta tíð vil hetta verk senda sínar ljósgeislar út yvir ein part av bygdini — um so hinir partarnir liggja myrkir, ynskandi er eftir, at øll bygdin skjótt fær elektricitet.

Tíðindi.

Frelsens Hær.

Søndagens Møder:
Kl. 10¹/₂: Hellighedsmøde.
Kl. 2: Søndagsskole.
Kl. 8: Frelsesmøde.
Alle er velkomne.

K. F. U. M.

Søndag Kl. 8 Hjemligt Samvær.
Onsdag Kl. 8: Bibeltime.
Torsdag Kl. 5¹/₂: Mindsteafdelingen.
Kl. 8: Ungdomsafdelingen.
Fredag Kl. 6¹/₂: Yngsteafdelingen.
Børnehaven er aaben hver Søndag.

„Arctie“.

Nú, aftaná at móðurskipið »Arctie» er heimafturkomið, hava teir føroysku fiskimenninir har umboð gingið til loggingið við bon um, at tingið hjálpi teimum at fáa tann pening, ið teir kundu havt tjent við fiskiskapin, um kontraktin og tey lyfti, ið teim vórðu givin, vórðu hildin.

Tá »Arctie» fór higani, brúkti tað fyrst 10 dagar at fara til Íslands eftir sild at selja í Grønlandi. Skiparin hevði lovað manningini, at teir skuldu fáa lørskalinur eisini, tí kalvaveiðan kundi vera so óálitandi. Men hesar línur komu ongatíð. Og kalvalínurnar, teir fingu, vóru seg at vera ringar, so teir halda seg ikki vera skyldugar at betala tað, teir hava mist av línu, sum kontraktin ljóðar uppá. Skipið lá alla tíðina í havni í Grønlandi, so fiskimenninir máttu rógva út á grunnarnar, einar 25—30 míl. Motorarnir, teir nýttu til henda ródur vóru ógvuliga óálitandi. Tað var so fólígt, at teir máttu nýta seg ella verða sleipaðir inn aftur.

Fiskimenninir siga seg at hava tjent 3—500 kr. í part, meðan teir áttu at havt tjent 1500 til 2000 kr.

Oyggjarvegurin.

Nú hevur so leingi ljóðað, at arbeiðið uppá oyggjarvegin skuldi byrja: »Fyrsta í næsta mánaði, um miðjuna av hesum mánaðinum» og so framvegis í tað óendiliga, at fólk nú yvirhøvu eru farin at halda, at hetta arbeiði aldri kemur í gongd. Nú frættist kortini, at arbeiðið skal byrja í næstu viku, um approbatión til flytan av vegnum frá Havnardali til Varðan fyriliggur frá ministeriinum til ta tíð.

4 stykkir uppá 300 m hvørt eru klár til at byrja at arbeiða uppá, og 5 stykkir á somu longd vera klár í næstu viku. Um einar 3 vikur verða eini 3 stykkir aftrá klár. Og so kann væl neyvan roknað við, at stórt meir verður gjørt fyrr enn móti vári aftur.

Arbeiðið í Litluvík.

Oman millum smiðjurnar letur Havnar kommunu nú gera veg til grótbrotið har.

Havnabygging í Havn.

Tingið hevur játtað at Havnar kommunu tekur eitt lán uppá 300.000 kr. til koyrukai frá havnaverkinum inn á Busatanga.

Annar kappleikur

seinasta sunnudag um pokalin var spennandi og javnur í fyrja hálvleiki, um so H. B.-arnir fingu tvey mál; sólin skein beint í eygu B. 36 allan leikin. Seinni hálvleikur var hart speldur, og høvdu B. 36 allan yvirlut. Tað var syndarligt at síggja málmann B. 36's; hann fekk valla bóltin út fyri straffmarkið og hansara spark í mál

AKTIESELSKABET

FØROYA BANKI

Hovedkontor:
THORSHAVN

Stiftet 1906.

Afdeling:
TRANGISVAAG

AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000.

Bankforretninger af enhver Art udføres.

Kontortid 11—3. Lørdag 11—2.

hava vit ongi orð fyri, tað er uttanfyri allan kritik. Hesin málmáður hevur annars verið góður fyrr og kann óivað verða tað enn.

Dómarin hr. J. A. Petersen var reiðuliga toluligur; hann er ópartiskur, so sum dómarar eiga at verða, men galli hansara er: seinur í avgerðum og loyvir ov vilt spæl. Men hann er ungur sum dómarari og verður óivað betri.

Málið, sum B. 36 fekk, gjørdi hr. Ejvind Mouritzen, og er tað vakrasta mál, sum gjørt er her í árávis.

B 36-arnir spæla alt ov lítið saman enn, og spørk teirra í seinna hálvleiki vóru ofta vill og hørð, so at bóltur og menn vóru hvør um annan framman fyri máli og haravleiðandi bert eitt mál.

I morgin kl. 3 verður triði kappleikur um pokalin. Og næsta sunnudag koma kanska Sørvingar higar at spæla við B. 36.

Nýggj stjórn.

Á eykaaðalfundinum í Havnar skipasmiðju varð henda stjórn vald: K. Mohr, bátasmiður, A. Andresen, keypmáður, W. Petersen, jarnsmiður, J. Johansen, skipasmiður og St. Winther, entreprenørur.

Teknisur skúll

byrjar 1. november á navigatiónsskúlanum. Fyri allar hond-

verkarar hevur tað stóran týðning at vinna sær kunnleika á ungum árum, og vilja vit tí mæla øllum lærdreingjum í Havn til at fara á hetta skeiðið sum íðnir næmingar.

Uppreisnin í Spaniu.

Álopið á Madrid er byrjað; men fólkaflakksmenn hildu hart ímóti, og uppreisnarmenn viku nakað.

Flúgvarar hava bombarderað bæði Madrid og Bilbao. Í Bilbao var skaðin stórur. Fólkaflakksmenn hava latið 14 av flúgvarum sínum drepa, tí teir hava tvær ferðir skotið eftir partamonnum sínum.

16 russisk skip liggja fulllagin við krigsamboð. Menn ivast ikki í, at tey fara til Spaniu, so skjótt Russland hevur meldað seg út úr ikki-innblandingsfelagsskapinum. Russland sigist at vilja góðkenna og styðja Kataloniu sum sovjet-republik. Uppreisnargeneralurin Franco hevur innleitt tingingar við »viss» lond, sigst.

Tað rennur meir og meir saman millum Italia og Týskland. Týskland hevur góðkent Abessiníu sum italienskan landspart. Høpur av týskum soldátum hava meldað seg sum fríviljigar at fara til Spaniu at hjálpa uppreisnarmonnum.

Tað sær sostatt heldur illa út fyri verðaldarfriðinum!

Tá fyrsti sorneldurin reykt, komu óvitar í dyr, tóku eplir upp úr vettunum og bóðu steikja. Men turkingarkonan sat krýkin á grúgvuni og hevði bundið upp fyri munnin. Tað var tornaroykurin, ið setti seg fyri bróstið: »Komið aftur seinri, tá eimurin er komin, stakali.

Næstu ferð, tey komu við eplum, vóru avlatingarkonur komnar: »Farið ikki inn, farið ikki inn,» segdu tey sinamillum, »tað er at snulta.» Men Tummas legði einki í tað, hann skorðaði seg inn við hurðini. »Far mars á dyr,» deildu treskingarkonurnar, »og meiggja okkum ikki treskjuna út við hasum klossunum.» Men Tummas var ikki tykkin. Tí hann hevði tejið rugdriyl, fækaði seg til viks, stakkt fingurin í munnin og hugdi upp á turkingarkonina. Jú, hann fekk rugdriyl og pílaði á dyr við bitanum. Tá komu hini børnini og lægdu á hann: »Slepp okkum at bita í... bert eina ferð.» Nei, tað vildi Tummas ikki, hann rann undan við bitanum og át.

So ein morgunin gingu allir hundarnir so lág-halaðir og hvíni, runnu niðan í bœin og beistaðust, komu so oman aftur á trappusteinin at skelva og smáglepsa. Menn stóðu í kjalladurum og bangaðu motta burtur úr kjøti. Aðrir tóku storkervir niður av tekjum og stungu undir reimina. Tað vóru rakstrarboð, og eitt lættgongt lið fór niðan um garðarnar.

Ein tekur eitt fœlnað strá upp í hondina og heldur fyri: »Tað er so deydligt, nú ið summarið er liðugt».